

Dziennik ustaw Państwa

dla

królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Zeszyt XVI. — Wydany i rozesłany dnia 12 kwietnia 1870.

45.

Ustawa z dnia 9 kwietnia 1870,

względem płac profesorów na świeckich wydziałach uniwersytetów i względem relatum na pomieszkanie dla profesorów wydziałowych w Wiedniu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa uznaję za stosowne rozporządzić co następuje:

§. 1. Systemizowany pierwszy stopień płac dla zwyczajnych profesorów na wydziałach świeckich ustanawia się dla Wiednia na 2.200 złr. dla Pragi na 2.000 złr., dla wszystkich innych miejsc na 1.800 złr.

§. 2. Systemizowana płaca ta każdego z profesorów wspomnianych w §. 1 podwyższana będzie co pięć lat, które tenże przepełdzi jako profesor zwyczajny na uniwersytetach austriackich, włącznie aż do dwudziestego piątego roku tej służby, o 200 złr. (dotatki pięcioletnie).

Czas służby, tym warunkom nieodpowiadający, tylko wtedy może tu być uwzględnionym, jeżeli na mocy wyraźnego oświadczenia uznany został jako policzyć się mający w celu posunięcia na wyższe stopnie płacy.

§. 3. Według stanu i wymagania stosunków, poszczególnym profesorom mogą być także przyzwolone płace wyższe od systemizowanych i inne uwzględnienia.

§. 4. Profesorowie wspomnieni w §. 1 wchodzą w używanie płacy z dniem 1 maja 1870, a w używanie pierwszych dodatków pięcioletnich w §. 2 wspomnianych, z dniem 1 maja 1875. Ci, którzy dziesięcioletni czas służby w przynioście wskazanym w §. 2 już z dniem 1 maja 1870 odbyli, lub w ciągu najbliższych lat pięciu ukończą, wchodzą w używanie pierwszych dodatków pięcioletnich w pierwszym razie od tego dnia, w drugim, po ukończeniu dziesiątego roku służby. Ci, którzy takż dwudziestoletni czas służby odbędą przed 1 maja 1875, wchodzą w używanie drugiego dodatku pięcioletniego z ukończonym dwudziestym rokiem służby.

§. 5. Jeżeli profesor jeszcze przed wejściem w życie niniejszej ustawy ma pretensye, aby go w jakimkolwiek względzie korzystniej traktowano, niż to jest przepisane w §§. 1, 2 i 4, natenczas postanowienia te, o tyle tylko będą do niego zastosowane, o ile on sam zażąda, aby go w każdym względzie według nich traktowano.

Żądanie takie może postawić w każdym czasie, dopóki się jeszcze znajduje w czynnej służbie.

§. 6. Przy przeprowadzeniu pertraktacji wynikających z §§. 4 i 5, w razie zaasyguowania wyższej płacy, lub posunięcia na wyższy stopień płacy, dodatki osobiste będą stosownie do istniejących norm stosunkowo zredukowane, lub całkiem wstrzymane.

Ograniczenie to nie dotyka jednak remuneracyi lub dodatków do płacy, które profesor zwyczajny pobiera za inne poruczone sobie czynności po za obrębem swoich pierwotnych obowiązków nauczycielskich.

§. 7. Profesorowie nadzwyczajni będą umieszczani na posadach albo bez płacy, albo z płacami stałemi, mającemi się ustanowić w każdym z osobna wypadku.

Profesorowie nadzwyczajni jako tacy nie mają prawa posunięcia się na wyższe stopnie płacy.

§. 8. Relutum na pomieszkanie dla profesorów zwyczajnych' wszystkich wydziałów w Wiedniu, którzy już na mocy swego urzędu nie używają pomieszkania w naturze, będzie podwyższone od dnia 1 kwietnia 1870 na 400 złr. W podobny sposób dla profesorów nadzwyczajnych uniwersytetu wiedeńskiego, pobierających płacę, wyznacza się relutum na pomieszkanie w kwocie 300 złr. Takowe od dnia 1 kwietnia 1870 na dal pobierać będą także profesorowie nadzwyczajni, umieszczeni na posadach z płacą, ale bez relutum na pomieszkanie, lub też z mniejszem relutum na pomieszkanie.

§. 9. Zwyczajni profesorowie uniwersytetu należą do VI a nadzwyczajni do VII klasy dyet.

§. 10. Wykonanie tej ustawy porucza się ministrowi oświecenia.

Wiedeń, dnia 9 kwietnia 1870.

Franciszek Józef r. w.

Hasner r. w.

Stremayr r. w.

46.

Ustawa z dnia 9 kwietnia 1870,

względem płac profesorów w szkołach średnich utrzymywanych przez państwo.

Za zgodą obu Izb Rady państwa uznaję za stosowne rozporządzić co następuje:

§. 1. Systemizowana płaca rzeczywistych nauczycieli w szkołach średnich (gymnazyach, gymnazyach realnych i szkołach realnych), utrzymywanych przez państwo (a względnie z funduszu naukowego) ustanawia się dla Wiednia na 1.000 złr., dla innych szkół średnich na 800 złr.

Oprócz tego profesorowie szkół średnich pierwszej klasy po za obrębem Wiednia otrzymają dodatek miejscowy po 150 złr. doliczać się mający do pensyi w stanie spoeczynku.

§. 2. Szkoły średnie państwowe znajdujące się w tem samym miejscu mają być uważane co do systemizowanych płac swoich profesorów jako równe.

§. 3. Płaca profesora podwyższana będzie o 200 złr. co pięć lat, które tenże, czy to przed, czy po wejściu tej ustawy w moc obowiązującą, wysłuży w sposób zadowalający jako profesor przy szkole średniej państwowej, aż włącznie do dwudziestego piątego roku tej służby.

§. 4. Za zastępowanie nauczycieli na opróżnionych posadach, lub za wyręczenie w takiej mierze, że to wyrównywa obowiązkom rzeczywistego nauczyciela, ustanawia się płacę za zastępstwo na 600 złr., w wypadkach, jeżeli zastępca jest uzdolniony do umieszczenia jako rzeczywisty nauczyciel, a nie pobiera żadnej innej płacy.

Zresztą postanowienia przepisów o zastępstwie zostawiają się w mocy obowiązującej.

§. 5. W wypadkach godnych uwzględnienia czas służby odbyty w przymocie zastępcy może być policzony przy wymierzaniu emertyury.

§. 6. Dochody dyrektora składają się z systemizowanej płacy profesorskiej odnośnej szkoły średniej, połączonej z prawem do dodatków pięcioletnich i dodatku podobnego tym, które przy wymierzaniu emerytury policzone być mają, a który wynosi 400 złr. w szkołach średnich w Wiedniu, 300 złr. we wszystkich innych zupełnych gymnazyach i szkołach realnych, 200 złr. zaś w szkołach średnich czteroklasowych.

Profesorowie, którym zostaje tymczasowo poruczone sterownictwo gymnasium lub szkoły realnej, pobierają remunerację w kwocie równej wspomnianemu dodatkowi.

§. 7. Dyrektorowie szkół średnich mają prawo do pomieszczenia w naturze w gmachu urzędowym albo też do relutum na pomieszczenie mającego się wymierzyć według stosunków miejscowych.

Profesorowie szkół średnich w Wiedniu i Tryeście pobierają jako relutum na pomieszczenie po 300 złr.

§. 8. Minister wyznań i oświecenia zostaje upoważniony do udzielania tym dyrektorom i nauczycielom szkół średnich, którzy odznaczyli się znakomitemi czynnościami na polu naukowym lub dydaktyczno pedagogicznym, dodatków za zasługi w kwocie do 500 złr. rocznie na czas służby czynnej, w którym to celu kwota w drodze preliminarza żądać się mająca będzie mu corocznie oddana do rozporządzenia.

§. 9. Opłata szkolna uiszczać się mająca w szkołach średnich, wymienionych w §. 1 tej ustawy, a której ustanowienie pozostawia się ministrowi wyznań i oświecenia, ma być odstawiana w całości do skarbu państwa a odnośnie do funduszu naukowego bez nadwężenia pretensji które korporacje lub inne osoby mogłyby mieć do niej.

§. 10. Jeżeli przy wykonaniu powyższych postanowień dochód poszczególnych profesorów miałby wpaść mniejszy od tego, który pobierali w roku dopiero ubiegłym, natenczas to, co im niedostaje, będzie uzupełnione zapomocą dodatków osobistych, które w miarę posunięcia na wyższą płacę znowu wstrzymane być mają.

§. 11. Dyrektorowie i profesorowie szkół średnich gminnych i krajowych, którym nadane zostały prawa zakładów publicznych, przy przenoszeniu się do szkoły średniej państwowej tak traktowani będą, jakby ciągle przy takowej służyli, jeżeli wzajemność jest zachowywaną w zakładzie, z którego przeszli, i jeżeli utrzymujący ten zakład już naprzód wyraźnie to oświadczyli.

§. 12. Ustawa niniejsza nie będzie zastosowaną do tych nauczycieli religii, którzy nie udzielają religii we wszystkich klasach zupełnej szkoły średniej państwowej, lub nie nabyli oraz prawnego uzdolnienia do urzędu nauczycielskiego w innych (świeckich) przedmiotach naukowych odnośnych szkół średnich, jakoteż do nauczycieli pomocniczych.

§. 13. Dyrektorowie szkół średnich należą do VIII a profesorowie do IX klasy dyet.

§. 14. Postanowienia zawarte w tej ustawie mają obowiązywać także co do nauczycieli zatrudnionych w szkołach średnich w ciągu trzechlecia.

§. 15. Ustawa ta o ile się odnosi do relutum za pomieszczenie wspomnionego w §. 7, wchodzi w moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 1870, wszystkie zaś inne postanowienia obowiązują z dniem 1 maja 1870. Postanowienie §. 9 obowiązuje już w półroczu letnim 1870.

§. 16. Wykonanie tej ustawy poruczam ministrowi oświecenia.

Franciszek Józef r. w.

Hasner r. w.

Stremayr r. w.

47.

Ustawa z dnia 9 kwietnia 1870,

względem postępowania co do emerytury ciała nauczycielskiego w zakładach naukowych utrzymywanych przez państwo.

Za zgodą obu Izb Rady państwa uznają za stosowne rozporządzić co następuje:

§. 1. Przy postępowaniu co do emerytury ciała nauczycielskiego zakładów naukowych utrzymywanych przez państwo, nie wyłączając zakonników mających posady przy takowych, a z wyłączeniem profesorów wydziału teologicznego w Krakowie, stosować się należy do przepisu z dnia 9 grudnia 1866, Dz. u. p. Nr. 157.

Czas jednak przepędzony przy zakładach naukowych państwa, z wyjątkiem szkół do ćwiczeń połączonych z zakładami dla kształcenia nauczycieli lub innych szkół ludowych, ma być przy tem liczony w ten sposób, że każde trzy lata, spędzone całkowicie w tej czynności służbowej, liczone będą za cztery, i to nawet wtedy, jeżeli miało miejsce przejście z innej posady państwowej do takiego urzędu nauczycielskiego, lub odwrotnie.

§. 2. Dla wdów po zwyczajnych profesorach uniwersyteckich i wydziałowych, po zwyczajnych profesorach instytutów technicznych nowo uorganizowanych, pod bezpośredniem sterownictwem rządu zostających, i c. k. akademii sztuk plastycznych w Wiedniu, ustanawia się niniejszem w przypuszczeniu dopełnienia innych do pobierania pensji normalniami przepisanych warunków, pensya odpowiednia charakterowi w kwocie 500 złr.

Pensję odpowiednią charakterowi otrzymają dalej także wdowy po nadzwyczajnych profesorach wymienionych zakładów naukowych i po dyrektorach szkół średnich państwa w kwocie 400 złr. tudzież po profesorach szkół średnich państwa w kwocie 350 złr.

§. 3. Każdy profesor który ukończył 70 rok życia ma być z urzędu przeniesiony w stan spoczynku z całkowitą płacą którą w ostatnim czasie pobierał i z zatrzymaniem dodatków osobistych jeżeli mu takowe przypadają.

Aczkolwiek jednak przestaje być członkiem odnośnego kolegium profesorów, zatrzymuje nie tylko bierne prawo wyboru do godności akademickich, lecz oraz i prawo zapowiadania i odbywania odczytów na uniwersytecie w przedmiotach swego zawodu jako profesor honorowy z zachowaniem norm ustanowić się mających przez ministerstwo oświecenia.

O ile tego wymaga interes postępu nauki zastrzega się ministrowi oświecenia moc przeprowadzić stanowcze przeniesienie takiego profesora w stan spoczynku dopiero wtedy, gdy jego następcą rozpocznie urzędowanie, najpóźniej z końcem najbliższego roku szkolnego.

§. 4. Wszysey profesorowie skoro ukończą 65 rok życia mogą być podobnie przeniesieni w stan spoczynku w sposób wskazany w §. 3.

§. 5. Wykonanie tej ustawy porucza się ministrowi oświecenia.

Wiedeń, dnia 9 kwietnia 1870.

Franciszek Józef r. w.

Hasner r. w.

Stremayr r. w.